

eorundem ferè quatuor ad uiginti sesqui
tertia erit & e a lineæ quæ ex cœtro ter-
ræ exit. Assumatur iam e q taliū trium
qualitū est quatuor e a, & in centro e,
distantia uero e q, scribatur in eodē pla-
no circulus, qui terram cōpleteatur q
r: & diuisa aliqua recta, quæ sit æqualis
e q in nonaginta sectiones æquales,
unius quadrantis æqualis ipsi e p, assu-
matur quidē e s sectionū uiginti trium
semis & tertij, at e t sectionū sedecim
tertij & duodecim, e uero eorūdem
sexaginta triū, & perducat x s y ad q
r recta cadens, uidelicet secundū paral-
lelum per Syenē. Erit igitur t signum
per quod scribetur parallelus ille, qui
terminat australem finē habitabilis, &
oppositus ei qui est per Meroēn: u
ero per qd scribet parallelus, qui termi-
nat finē Borealem, scriptusq; per Thy-
lem. Assumatur nunc signū paululum
australius t sicut z, & cōiungatur z d
pducaturq; s y & z d, ac cōincident
iuxta *. Si igitur nunc expositos circu-
los intelligamus in plano, p signa tro-
picorum & poloū, aspectumq; super
* propter subiecta lineæ quidem ab *
per m et g ac d & k & o productæ ad a
c facient super ipsa sectiones, per quas
scribentur ad aspectū segmenta quinque
parallelorum; ueluti per sectionē z scri-
bet circa d æquinoctialis. Lineæ uero
ab * super l & f & b & h & n cōiun-
ctæ apud a c sectiones faciēt, per quas
scribentur ultra terraneæ portiones eo
rūdem parallelorū. Similiter quoq; in
parallelis describendis in terra, si sum-
pserimus super q r peculiares ab æqui-
noctiali distantias, ueluti u & t ac sectio-
nes, quæ fient super eisdē per rectas li-
neas a z coniunctis super semicirculo
q r habebimus oppositas eis secundū
parallelos positiones, per quas scriben-
tur dictorū parallelorū segmēta: uelu-
tig u f & d t b: super quibus sumentes
exortus eorum quæ ordinanda sunt ex
utraq; parte meridiani t u & sup x s y
recta, in peculiarib; trium illorum pa-
rallelorum rationibus, scribemus per
trium similiū signorū particulas, sub-

sectorum meridianorum, tanquam eos
rum qui definiāt longitudinem, & f *
b & g y d.
Multitudo igitur in terra describendo
rum ad descriptionis magnitudinē ad-
aptanda erit. In Armillarum uero para-
bola, id obseruandum est, ut quum sin-
gula per dicta quatuor signa trāseant,
figura effingantur ovali, & non in mu-
rones desināt, in sectionibus apud cir-
culum extremum, ne speciem præbeat
fracturæ. Nam illic quoq; congruam
reliquis flexurā seruari oportet, quam-
uis lineamēta curua, quæ eclipsim com-
plectuntur, ultra extremum circulum
totius descriptionis finitorem cadant,
quod & in ueris armillis accidere vide-
tur. Animaduertendū præterea, ne
circuli solum lineæ existant, sed ut cum
aliquali latitudinis commensuratione
& colore differant, ac etiam ut ultra ter-
raneæ circulorum portiones, obscurio-
res habeant colores, quam illæ, quæ
usui sunt expositæ, quo in proximis
ribus fiant incisuræ secundum obum-
brationes, quæ in ueris eveniunt armil-
lis. Præterea ut Zodiacus incidat su-
per terram iuxta semicirculum austra-
lissimum, & per tropicum hyemalem
incidatur autem ab ipsa secundum Bo-
realem, & per æstiuum tropicum. Con-
scribemus autem de ijs quoque in locis
oportunis peculiares denominatiōes,
ac etiam in circulis, qui in terra sunt nu-
meros, quæ in orbis descriptione sunt
explanati distantiarum & horarum.
Circa uero exteriore circulum uen-
torum ponemus nomina ad imitatio-
nem sphæræ armillaris, apud adiacētes
quinque parallelos & polos per adno-
tationes.

DESCRIPTIO EXTENSIO-
nis. Cap. VII.

Aeterum huicse exten-
sionis descriptio quæ &
summatim armillari con-
gruit sphæræ, talis erit. In
plano subiicitur designa-